

## **ТОМ-VIII-**

### **РЕШЕНИЕ № 223**

**гр.Перник, 15 декември 2008г.**

### **В ИМЕТО НА НАРОДА**

Административен съд - Перник, в съдебно заседание на двадесет и четвърти ноември две хиляди и осма година, в състав:

**СЪДИЯ: СВЕТЛАНА ДИМИТРОВА**

При участието на секретар: В.Х..

Като разгледа докладваното от съдията адм.д. № 495 по описа за 2008г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 215 ал.1 от ЗУТ.

Образувано е по жалба от А.И.Е.,\*\*\*, действащ като ЕТ"А.Е.", със седалище и адрес на търговеца гр. П.,\*\*\* срещу заповед № ДК 10-08 от 11.08.2008г. на началника на РДНСК Перник.

С оспорената заповед, на основание чл.216 ,ал.5, във връзка с чл.153 ал.2 от ЗУТ, при условията на чл.134 ал.6 от ЗУТ е потвърден отказа на главния архитект на община Перник да презавери разрешение за сроеж № 147/25.06.2002г., за сроеж „Търговски обект № 4-2, със ЗП-30.9кв.м.", находящ се в УПИ VII, кв.1 по плана на гр. Перник-ЦГЧ. Наведени са доводи, че оспорения административен акт е незаконосъобразен и неправилен, тъй като недопустимо началника на РДНСК Перник, макар излагайки други мотиви, повторно се е произнесъл по отказ на главния архитект на община Перник, по който има влязла в сила негова заповед. Претендира се от съда отмяната на заповедта и присъждане на направени съдебни и деловодни разноски в производството .

Ответникът по жалбата - началника на РДНСК-Перник, чрез процесуалния си представител заявява становище, че жалбата е неоснователна и следва да се остави без уважение. Претенира се присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна Община Перник, чрез процесуалния си представител поддържа неоснователност на жалбата и моли съда да остави в сила оспорената заповед. Претендира съда да присъди направените разноски по делото.

По делото, в определения срок, въпреки дадената от съда възможност, страните не представят писмени бележки.

Административен съд Перник, след извършена преценка на условията за допустимост на жалбата ,събраните по делото доказателства, доводите на страните по съществуващото на спора и проверка за законосъобразност на оспорения административен акт, по реда на чл.168 ал.1 от АПК, приема следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок от надлежна страна.

Разгледана по същество, същата е неоснователна, по следните съображения:

С оспорената заповед, административния орган, по реда на чл.216 от ЗУТ се е произнесъл, по жалбата на Е. срещу изричен отказ на главният архитект на община Перник, обективиран в писмо № 06/ТР 5532/1/ от 03.11.2006г., за презаверяване на издадено му Разрешение за строеж № 147/25.06.2002г. за построяване на „Търговски обект № 4-2 със ЗП 30.90 кв.м., върху част от УПИ VII, кв.1 по плана на гр. Перник-ЦГЧ, частна общинска собственост, върху който с Договор от 26.02.2002г. и анекс към него от 20.08.2003г. общината е отстъпила на оспорващия право на строеж върху общинска земя, за построяването на цитирания търговски обект. Оспорената заповед е издадена след като с Решение № 6127 от 27.05.2008г. по адм.д № 2515 по описа на ВАС-Второ отделение е обезсилено Решение № 161 от 20.12.2007г. , по адм.д. № 85/07г. на Пернишки окръжен съд и жалбата срещу отказа на главния архитект на община Перник е изпратена за произнасяне по компетентност на РДНСК-Перник. Основните възражения на жалбоподателя по оспорения акт визират недопустимост, именно на това произнасяне, с което е потвърден отказа, като се твърди ,че със Заповед № ДК 10-06/18.08.2006г., влязла в сила ,при наличието на същите фактически основания, началника на РДНСК-Перник се е произнесъл в обратния смисъл ,като е отменил отказа на община Перник /обективиран в писмо изх.№ 05/ТР-2483/1/от 29.05.2006г. да бъде презаверено цитираното разрешение за строеж .

Настоящият състав на съда не споделя основателността на направените възражения в жалбата, че в конкретния случай е налице незаконосъобразно повторно произнасяне на адм.орган по реда на чл.216 ал.5 от ЗУТ. Видно от представените с адм.преписка доказателства, жалбоподателят както сам посочва, след издаването на цитираната заповед № ДК 10-06/18.08.2006г. на началника на РДНСК-Перник, е депозирал в община Перник, молба вх.№ 06/ТР 5532 от 06.10.2006г. до кмета на общината с искане да разпорежи на главния архитект, да презавери издаденото му разрешение за строеж № 147/25.06.2002г. Последвал е писмен отказ ,обективиран в писмо № 06/ТР 5532/1/ от 03.11.2006г., подписан от зам.кмет. на община Перник и главния архитект, който жалбоподателят е обжалвал директно пред окръжен съд Перник, въпреки, че по аргумент от чл.153 ал.3 вр. чл.149 ал.3 от ЗУТ същият не е подлежал на пряк съдебен контрол ,а на обжалване пред началника на РДНСК ,по реда на чл. 216 ЗУТ. В настоящото производство предмет на съдебна проверка е именно този акт на началника на РДНСК-Перник - заповед № ДК 10-08/11.08.2008г, издаден на основание чл.216 ал.5 ЗУТ и след извършен контрол за законосъобразността на отказа, материализиран в писмо № 06/ТР 5532/1/ от 03.11.2006г.на зам.кмет. на община Перник и главния архитект на общината да бъде презаверено разрешение за строеж № 147/25.06.2002г. След сезирането му от окръжен съд Перник, с писмо вх.№ П 42 /06-00-760 от 18.06.2008г. на РДНСК-Перник административният орган надлежно е изследвал налице ли са посочените основания в отказа на главния архитект на община Перник,като е изискал със свое писмо № П 42/06-00-534/11.07.2008г. от Община Перник административната преписка в цялост и данни за наличието на открита процедура за промяна на подробния устройствен план за УПИ VII,кв. 1 по плана на гр. Перник-ЦГЧ.

Съдът намира, че оспорваната заповед е правилна и законосъобразна, постановена от компетентен по материя, място и степен административен орган, като при издаването ѝ не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

При постановяване на своя акт началникът на РДНСК- Перник правилно и в съответствие с приложимия материален закон е приел подадената пред него жалба за допустима - суперфицирния жалбоподател А.И.Е.,действащ като ЕТ"А.Е.", е заинтересовано лице по смисъла на чл.149 ал.2,т.1 ЗУТ, а произнасяйки се по същество е отхвърлил жалбата , с мотиви, че в конкретния случай, към момента

на депозиране на молбата на жалбоподателя Е. за презаверяване на разрешение за строеж № 147/26.05.2002г. е налице хипотезата на чл.135 ал.6 ЗУТ, съгласно която, мотивираните предписания по ал.3 и ал.5, от същия законов текст, с които се допуска изработването на проект за изменение на плана, спират прилагането на действащите устройствени планове в частите, за които се отнасят. От доказателствата, приложени с административната преписка е видно, че съгласно действащия план обекта, за който е учредено право на строеж от община Перник на жалбоподателя попада в УПИ VII кв.1 по плана на гр.Перник-ЦГЧ. Предвижданията на плана за регулация и застрояване на гр. Перник -ЦГЧ, одобрен със заповед № 4/04.01.1993г. на кмета на община Перник за УПИ VII кв.1 са за „кино, жилищно строителство и обслужващи дейности“. С изменението на плана за регулация за част от кв. 1 по плана на гр. Перник-ЦГЧ, одобрен със заповед № 2160/05.12.2000г. на кмета на Община Перник, в УПИ VII се предвижда „малкоетажно застрояване в прилежащия терен на сградите на синдикалния дом и младежкия дом“.

Съгласно чл. 153, ал. 3 ЗУТ строежите, за които разрешението за строеж е загубило действието си по смисъла на чл. 153, ал. 2 ЗУТ, могат да бъдат осъществени след неговото презаверяване. Когато разрешението за строеж не бъде презаверено в едногодишен срок, одобреният проект губи правно действие. Тоест законодателят е посочил в чл.153 ал.2 срокове, в които следва да бъде осъществен строежа. Пропускането им поначало преклудира действието на разрешението за строеж, а презаверката е изключение, допустимо като претендирано в определен срок и при наличието на съответствие с предвижданията на актуалния регулационен и застроителен план. Изводът, който се налага е, че бездействието за извършване на строеж в законоустановените срокове, не се приема от закона за извинение на правоимащо лице. В конкретния случай разрешение за строеж № 147/ 25.06.2002г., издадено на суперфициарния жалбоподател ЕТ"А.Е.", със седалище и адрес на управление гр. П., \*\*\*, за построяване, съгласно одобрен инвестиционен проект от 24.06.2002г. на строеж"Търговски обект № 4-2 ,със ЗП 30.90 кв.м.в УПИ VII,кв.1 по плана на гр. Перник -ЦГЧ, е загубило правното си действие, към датата на подаване на молба за презаверяването му, вх.№ 06/ТР 5532 от 06.10.2006г. до кмета на община Перник. По силата на ал.4,изрч.2 на чл.153 ЗУТ одобреният проект също е загубил правно действие. Дори искането да е направено в рамките на срока по чл.153 ал.3 ЗУТ разрешението за строеж за да бъде презаверено обаче, следва да съответства на предвижданията на застроителния план за съответния УПИ, тоест презаверка е допустима при наличието на еднаквост на предвижданията на плана за регулация и застрояване, действащ към момента на издаване на разрешението за строеж и на тези по плана, действащ към момента на издаване на презаверката на разрешението за строеж. В конкретния казус се утнови, че Общинският съвет - Перник на 27.04.2006г. е приел Решение № 487 по протокол № 4 от същата дата, съгласно което се открива процедура за изработване на нов общ устройствен план на град Перник. В тази връзка е изготвено предложение от главния архитект на общината и предписание № 340/28.12.2006г. , издадено на основание чл. 135 ал.5 ЗУТ от кмета на община Перник да се изработи проект за частично изменение на ПУП- ПРЗ на УПИ VII,кв. 1 по плана на гр. Перник -ЦГЧ. В предписанието са изложени мотиви, че изменението се налага с оглед новите общественоекономически условия - чл.134 ал.1 т.1 ЗУТ. В случаите, както в настоящия казус, когато на основание чл. 134, ал. 1, т. 1 ЗУТ - поради нови общественоекономически условия, се предприема изработката на проект за изменение на застроителния и регулационния план, не могат да се извършват тези мероприятия, които в зависимост от новите предвиждания по проекта, се засягат. Поради това тези мероприятия не могат да бъдат осъществени. Затова нормата на чл. 135, ал. 6 ЗУТ императивно постановява спиране прилагането на действащите устройствени планове за частите, до които се отнасят. В случая, при предписание за

промяна на застрояването, касаещо частта от имота, за който е издадено разрешението за строеж на жалбоподателя, същото не може да бъде презаверено. Исканата презаверка е невъзможна, тъй като не би съответствала евентуално на предписанията на новия, одобрен вече застроителен и регулационен план тъй като както разрешението за строеж, така и неговото презаверяване следва да се разглеждат винаги корелативно с предвижданията на действащия регулационен и застроителен план. Предприетите действия за промяна на предвижданията преустановяват мероприятията по действащите устройствени планове, поради което визираното от главния архитект на община Перник фактическо основание за отказ да презавери разрешението за строеж, потвърдено от началника на РДНСК Перник е законосъобразно, като нормативно предвидено такова.

С оглед на изложеното съдът намира подадената жалба за неоснователна. Претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на разноски в настоящата инстанция се явява основателна и с оглед разпоредбата на чл. 78 ал.8 ГПК вр. с чл.144 от АПК в полза на РДНСК Перник следва да бъде присъдено възнаграждение за осъществената от мл.юрисконсулт К.И. защита в производството пред настоящата инстанция в минималния размер, съгласно Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. С оглед изхода на спора основателна се явява и претенцията, заявена от процесуалния представител на заинтересованата страна община Перник за присъждане на разноски в настоящата инстанция в размер на 150 лв, представляващи договорено и надлежно внесено адвокатско възнаграждение за един адвокат, съгласно представен по делото договор за правна защита и съдействие от 19.09.2008г./, като жалбоподателят с решението бъде осъден да ги заплати.

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд Перник

#### Р Е Ш И :

Отхвърля жалбата на А.И.Е.,\*\*\*, действащ като ЕТ"А.Е."\*\*\*\* срещу заповед № ДК 10-08 от 11.08.2008г. на началника на РДНСК Перник.

Осъжда ЕТ " А.Е.", представляван от А.И.Е., със седалище и адрес на управление на търговеца гр. П. ,\*\*\* , да заплати на РДНСК -Перник, гр.Перник, ул."Търговска" № 46, юрисконсултско възнаграждение в размер на 80/осемдесет / лева.

Осъжда ЕТ " А.Е.", представляван от А.И.Е. със седалище и адрес на управление на търговеца, гр. П.;\*\*\*, да заплати на Община Перник, гр.Перник, пл."Св.Иван Рилски" № 1 А, адвокатско възнаграждение в размер на 150/сто и петдесет / лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му, чрез изпращане на препис от същото.

Съдия: